

VẤN ĐÁP HỌC PHẬT

Kỳ 36

Giải đáp: Lão pháp sư Tịnh Không

Thời gian: 09/06/2006

Địa điểm: Hiệp hội giáo dục Phật-đà Hồng Kông

Viết dịch: Ban biên dịch Pháp Âm Tuyên Lưu

Quý vị pháp sư, quý vị đồng tu, xin chào mọi người. Tiếp theo có 24 câu hỏi, chúng ta giải đáp theo thứ tự. Đầu tiên là câu hỏi của đồng tu trên mạng, có mười một câu hỏi.

Hỏi: Câu hỏi đầu tiên, người hỏi nói mẹ con đã xuất gia, đồng thời thọ giới cụ túc, nhưng trước khi xuất gia chỉ làm một giấy chứng nhận ly hôn giả, đồng thời tìm vợ cho cha con để cử hành hôn lễ, đến nay cuộc hôn nhân hữu danh vô thực này vẫn còn tồn tại. Xin hỏi làm như vậy có tội lỗi gì không? Làm thế nào để bù đắp?

Đáp: Học Phật không nhất định phải xuất gia. Lão cư sĩ Hoàng Niệm Tổ từng thảo luận qua vấn đề này với tôi, ông nói vào thời xưa xuất gia tu hành, đích thực là xuất gia thuận tiện hơn tại gia, bởi vì thực sự có thể buông xuống, thoát khỏi thế tục, vào chùa trong núi sâu tu hành. Lúc đó xã hội thường nói “không có chuyện gì thì không đến điện tam bảo”, ở trong chùa rất ít khi có người tới đó, một tháng có thể có mười mấy người khách đã là nhiều lắm rồi. Rất ít người đi lên núi, giao thông không thuận tiện, đều phải đi bộ. Chùa chiền thường cách thành thị mấy chục dặm, từ chân núi leo lên trên núi, có khi núi cao phải đi hai ba ngày, đi bộ lên núi. Cho nên ai rảnh đâu mà làm chuyện này? Cho nên trong chùa rất thanh tịnh, sống ở nơi đó thực sự là không nhiễm chút bụi trần, thành tựu đương nhiên rất thù thắng. Cho nên người xuất gia khai ngộ, đắc thiền định, niệm Phật vãng sanh nhiều. Có một số cư sĩ trong nhà tương đối khá giả, không có gánh nặng kinh tế gia đình, họ sắp xếp gia đình ổn thỏa, mỗi năm họ cũng sẽ lên núi ở vài tháng, ở nửa năm, họ ở đó tu hành, chuyện này là có.

Cho nên, tu hành thành tựu đích thực nhiều nhất là chúng xuất gia nam, thứ hai là chúng xuất gia nữ, thứ ba là chúng tại gia nam, chúng tại gia nữ thành tựu rất ít, đây là xã hội trước đây. Hiện tại cả xã hội đảo lộn, phải biết điều này. Tình hình thành tựu trong cửa Phật của xã hội hiện nay, chúng tại gia nữ tu hành thành tựu nhiều nhất, bạn xem tướng lành vãng sanh, tại gia nhiều, thứ hai là chúng tại gia nam,

thứ ba là chúng xuất gia nữ, tệ nhất là chúng xuất gia nam. Hiện tại toàn bộ đảo ngược rồi, đây là sự thật. Hoàng lão cư sĩ nói lời này không phải là tùy tiện nói, đây là sự thật vô cùng chính xác, chúng ta phải biết điều này. Trong môi trường xã hội này, nếu bạn thực sự muốn tu hành thành tựu, bạn xuất gia thì hồng rồi, xuất gia, mẹ của người hỏi là nữ chúng, vốn là đứng đầu, hiện tại đảo ngược lại, đứng hàng thứ ba, vậy thì sai rồi.

Bạn nói thọ giới, thật ra mà nói, hiện tại thọ giới là giả, không phải là thật. Lời này được đại sư Ngẫu Ích nói đầu tiên vào những năm đầu thời Thanh cuối thời Minh, trước tác của đại sư Ngẫu Ích rất nhiều, rất phong phú. Có một quyển là Luật Học Giảng Lục Tam Thập Tam Chung, Luật Học Giảng Lục Tam Thập Tam Chung do đại sư Hoàng Nhất viết, Đại sư Hoàng Nhất là người cận đại, trong sách của ngài có trích dẫn lời của đại sư Ngẫu Ích, Đại sư Ngẫu Ích cũng là người nghiên cứu giới luật rất có thành tựu, ngài là tổ sư đời thứ chín của Tịnh độ tông chúng ta. Ngài nói với chúng ta, Trung Quốc kể từ thời Nam Tống trở về sau đã không còn tỳ-kheo chân chánh nữa. Giới xuất gia ít nhất cần năm vị tỳ-kheo truyền giới thì bạn mới có thể đắc giới, từ thời Nam Tống trở về sau Trung Quốc không có tỳ-kheo nữa, Tống, Nguyên, Minh, Thanh, ít nhất 800 năm rồi. Hiện nay chúng ta thọ giới, truyền giới là một loại nghi thức, bạn không đắc được, vậy nếu đắc được thì nguy rồi! Phải biết điều này.

Cho nên hiện tại thọ giới là hữu danh vô thực, chúng ta tự mình thọ giới, nhất định không được nói tôi là tỳ-kheo, vậy thì có lỗi lầm, bạn thực sự đắc tỳ-kheo giới thì bạn mới là tỳ-kheo. Cho nên đại sư Ngẫu Ích làm ra tám gương đầu tiên cho chúng ta, sau khi ngài thọ giới, ở trước mặt Phật Bồ-tát thoái giới, bởi vì ngài ấy hiểu rõ, cho nên thoái giới. Cả đời ngài ấy chấp trì giới sa-di, cho nên chúng tôi nhìn thấy trong một số tác phẩm của ngài là *Sa-di giới Bồ-tát*, ngài ấy không dám xưng là tỳ-kheo. Bởi vì giới Bồ-tát, giới sa-di chính là không có ai truyền, không có pháp sư truyền, bản thân ở trước mặt Phật Bồ-tát có thể phát thọ giới, tâm của bạn chân thành có thể đắc giới, không cần tỳ-kheo truyền giới. Dùng phương pháp gì để cầu giới? Trong Đại tạng kinh có một bộ kinh gọi là kinh Chiêm Sát Thiện Ác Nghiệp Báo, bạn học pháp môn này, bạn cầu giới ở trước mặt Phật Bồ-tát. Sau đó gieo quẻ, nó có phương pháp gieo quẻ, Phật Bồ-tát đồng ý bạn thì sẽ ban cho bạn tướng lành rất đẹp, điều này phải rất thành tâm mới có thể cầu được cảm ứng. Đây là vào thời mạt pháp, chỉ có phương pháp này có thể đắc giới.

Phàm là tâm chân thành đạt đến cấp độ này, nếu bạn niệm Phật là vãng sanh thượng thượng phẩm, quả báo còn thù thắng hơn đặc giới. Bạn đắc một giới Bồ-tát, tỳ-kheo chưa chắc có thể vượt khỏi lục đạo, nhưng nếu chân thành cung kính sám hối niệm Phật như vậy thì chắc chắn vãng sanh. Vãng sanh sẽ làm Phật, lợi ích này phải tính cho rõ ràng, phải biết tính, cho nên bạn hà tất làm những chuyện này? Trong kinh Chiêm Sát có phương pháp gieo quẻ, luân tướng, chúng tôi trước đây từng làm qua, tặng cho đồng tu có ý muốn tu học để kết duyên. Hiện tại bản thân tôi còn giữ lại hai bộ ở Úc. Chúng tôi cũng chưa từng dùng qua những thứ này, có người thích học thì chúng tôi có thể dạy họ có phương pháp như vậy.

Cho nên nói kết tội trong giới luật, đạo lý tương đối giống với pháp luật thế gian, trước tiên phải hỏi động cơ của bạn. Tại sao bạn lại kết hôn giả? Động cơ của bạn là gì? Mục đích là gì? Sau khi bạn làm như vậy sẽ có ảnh hưởng gì? Trong cửa Phật sợ nhất là mang lại ảnh hưởng không tốt đối với Phật giáo, ảnh hưởng không tốt này sẽ phá hoại hình tượng của Phật giáo, phá hoại quy tắc của cửa Phật, chuyện này thì phiền phức rồi. Tội này giống với tội phá hòa hợp tăng, là đọa địa ngục A-tỳ. Đây đều là thế nào? Đối với Phật giáo không biết gì hết, không phải có ý phạm phải, là lỗi lầm, là lỡ sa lưới pháp luật. Từ đó thấy được, xuất gia không phải là chuyện dễ dàng.

Hiện tại xuất gia rất dễ dàng, trước đây xuất gia không hề dễ dàng như vậy. Chế độ của người xuất gia chúng ta bị hoàng đế Thuận Trị phá hoại đầu tiên, bạn xem trong Ấn Quang Đại Sư Văn Sao phê bình đối với chuyện này rất nhiều, cửa Phật trở thành bộ dạng như vậy, hoàng đế Thuận Trị phải chịu trách nhiệm. Bởi vì trước đây xuất gia, cho dù là chúng nam hay chúng nữ xuất gia đều phải thi cử, vòng thi cuối cùng là kỳ thi trước hoàng đế, tương đương với phỏng vấn, bởi vì độ điệp, độ điệp là giấy chứng nhận đất nước cho phép bạn xuất gia, giấy chứng nhận này gọi là độ điệp, là do hoàng đế phát. Hoàng đế phát độ điệp này cho bạn, ông khẳng định đức hạnh của bạn, học vấn của bạn có thể làm thầy hoàng đế, cho nên xuất gia là thầy của trời người. Độ điệp đó cầm được thực sự có giá trị, hoàng đế hy vọng sau khi bạn xuất gia, thay mặt hoàng đế giáo hóa lão bá tánh toàn quốc, hoàng đế tôn kính bạn. Ngôi chùa nơi bạn sinh sống, những quan viên địa phương, sĩ nông công thương, đối với người xuất gia không ai không cung kính. Bạn có bất kỳ khó khăn gì tới tìm người xuất gia, họ đều giúp đỡ bạn giải quyết, họ có trí tuệ, họ có đức hạnh, họ có năng lực. Không phải là tùy tiện có thể xuất gia, không có đạo lý này.

Phương pháp này ở Trung Quốc đại khái cũng lưu hành 1.000 năm, hoàng đế Thuận Trị làm hoàng đế, ông có thể làm chủ, ông nói xuất gia là chuyện tốt, hà tất phải hạn chế nghiêm khắc như vậy? Cho nên ông phế bỏ chế độ này. Tới sau này chúng tôi ngẫm lại, có thể ông vì chính mình, bởi vì ông xuất gia rồi, nếu ông không phế bỏ thì sợ rằng ông thi không đậu, ông sẽ thi trượt, Thuận Trị xuất gia rồi, ông là cha của hoàng đế Khang Hy. Nhưng vào thời đó thì có lợi ích, tại sao vậy? Rất nhiều người thực sự có đạo đức, có học vấn nhưng chưa chắc thi đậu, bằng lòng xuất gia, thực sự mang lại sự thuận tiện rất lớn. Lợi ích này có thể nói kéo dài tới thời Càn Long, chắc là khoảng được 100 năm, được lợi ích 100 năm. Nhưng sau 100 năm thì đạo phong dần dần suy tàn, người phạm tội, người vào đường cùng đều xuất gia. Xuất gia có thể tùy tiện xuất gia, không biết chữ cũng đều xuất gia được, trước đây tuyệt đối không cho phép. Cho nên đây là một chuyện rất không như pháp.

Bù đắp chuyện này, lúc tôi giảng kinh cũng nói qua rất nhiều lần, trước đây tôi ở Đài Loan từng nói qua với Hội Phật giáo Trung Quốc Đài Loan, nhưng không có ai làm. Chuyện này vẫn là cần đất nước làm, bởi vì năm đó Thích-ca Mâu-ni Phật tại thế, giao trách nhiệm hộ pháp cho quốc vương đại thần, không giao cho người bình thường, người bình thường không có quyền uy này để chấp hành, cho nên giao cho quốc vương đại thần. Chúng tôi hy vọng đất nước có thể mở một trường đại học Phật giáo, sau này muốn xuất gia, nhất định phải tốt nghiệp đại học Phật giáo, bạn cầm được bằng tốt nghiệp này là tương đương với độ điệp vậy. Bạn có thể xuất gia, bạn cũng có thể không xuất gia, bạn cũng có thể giảng kinh hoàng pháp, dùng thân phận xuất gia, thân phận tại gia đều được, bạn nhất định phải có bằng tốt nghiệp này, đây là phương pháp hay. Không dùng phương pháp này, nếu bạn muốn nâng cao tố chất của người xuất gia trong cửa Phật, đây là chuyện vô cùng không dễ dàng. Hiện tại hình như chính phủ Trung Quốc có ý muốn mở một trường đại học Phật giáo, đây là chuyện tốt.

Cho nên chúng ta hiểu được những đạo lý này, sau khi xuất gia học thứ gì cũng đều vô cùng khó khăn, rất không dễ. Tôi học Phật là tại gia, tôi có hiểu biết tương đối về Phật pháp, lên bục giảng kinh, thầy giáo ấn chứng cho tôi, cho nên sau khi tôi học biết giảng kinh mới xuất gia. Sau khi xuất gia mới học giảng kinh rất khó khăn, vô cùng không dễ dàng, bởi vì thường trụ có rất nhiều việc cần bạn làm. Rất nhiều người đều không có đãi ngộ như vậy, một mình bạn có đãi ngộ đặc biệt, người khác không phục, chuyện này tạo thành chướng ngại tu học. E rằng người xuất gia không

tìm được ai may mắn giống như tôi, không tìm thấy. Tôi xuất gia chưa từng làm kinh sám Phật sự, chưa từng làm pháp hội, vẫn thường dạy học ở Phật học viện, giảng kinh ở khắp nơi, chưa từng làm qua những chuyện khác, đây là điều kiện tôi đưa ra lúc xuất gia. Bởi vì tôi xuất gia không giống với người khác, tôi là sư phụ xuất gia tới tìm tôi; ông tới tìm tôi, tôi có thể đàm phán điều kiện, tôi đi tìm ông thì không có cách nào đàm phán điều kiện. Hơn nữa ông tới tìm tôi, tôi từng nói với các bạn, hình như là khoảng một tháng rưỡi tới tìm tôi chín lần, ông rất thành khẩn nên tôi mới đàm phán điều kiện với ông. Cơ hội giống như vậy không phải ai cũng có thể gặp được. Cho nên tình huống này tôi đều sáng tỏ, đều hiểu rõ, không phải là nhất thời xúc động muốn xuất gia, mà là cảm thấy đây là một môn học vấn lớn, tôi ở Đài Loan một mình, không có gánh nặng gia đình, tôi có thể làm công việc này.

Bạn hỏi phương pháp bù đắp, phương pháp bù đắp tốt nhất là hoàn tục. Sau khi hoàn tục cố gắng sám hối, niệm Phật cầu sanh Tịnh độ, chuyện này vẫn là có hy vọng, biết sai rồi quay đầu lại. Hoặc là bản thân có thể có một môi trường thanh tịnh, không bị quấy nhiễu, thân phận xuất gia cũng được, cố gắng nghe kinh, niệm Phật, cầu sanh Tịnh độ, như vậy là được.

Hỏi: Câu hỏi thứ hai, có không ít cư sĩ nhìn thấy video “Tiểu viện Sơn Tây”, vốn tụng kinh Vô Lượng Thọ, đổi qua tụng kinh Địa Tạng, vốn trì niệm A-di-đà Phật, đổi qua niệm Nam-mô Địa Tạng Vương Bồ-tát, xin hỏi có thể làm như vậy không? Hai cái này có gì khác nhau?

Đáp: Công đức tụng kinh Vô Lượng Thọ, niệm A-di-đà Phật thù thắng, thù thắng hơn nhiều so với tụng kinh Địa Tạng, niệm danh hiệu Địa Tạng Vương Bồ-tát, nhưng bạn không đạt được cảm ứng. Tại sao không đạt được cảm ứng? Là bạn tụng kinh, niệm Phật không thành tâm, bạn còn hoài nghi, còn xen tạp, còn gián đoạn; không phải kinh đó không linh, kinh đó là vô cùng linh nghiệm, bạn không có lòng tin. Bạn thực sự có tâm chân thành, bạn xem “Tiểu viện Sơn Tây” thì trong lòng cũng không dao động, một khi dao động thì biết được bạn không có thành ý. Nhưng đổi qua tụng kinh Địa Tạng, niệm danh hiệu Địa Tạng Bồ-tát cũng được, vẫn là phải có thành ý. Tụng kinh Địa Tạng, mục đích niệm Địa Tạng Bồ-tát là tiêu trừ nghiệp chướng, bạn tụng kinh Vô Lượng Thọ, niệm A-di-đà Phật đó là vãng sanh Tịnh độ, là đi làm Phật! Sao lại giống nhau được? Đây là tiêu trừ nghiệp chướng.

Bạn xem “Tiểu viện Sơn Tây” rất cảm động, tức là nói sự thành tâm, sự thành kính tụng kinh Địa Tạng, niệm danh hiệu Địa Tạng Bồ-tát đó vượt qua niệm A-di-đà

Phật có tốt hay không? Tốt, có thể làm như vậy không? Có thể, bạn tạm thời cất kinh Vô Lượng Thọ, A-di-đà Phật đi, tụng kinh Địa Tạng, niệm danh hiệu Địa Tạng Bồ-tát ba năm; sau ba năm nghiệp chướng tiêu trừ rồi bạn lại tụng kinh Vô Lượng Thọ, lại niệm A-di-đà Phật sẽ càng thù thắng hơn, đây chính là vẹn cả đôi đường. Tu hành thứ nhất là tiêu trừ nghiệp chướng, nghiệp chướng không tiêu trừ thì luôn có chướng ngại, cái gọi là nghiệp chướng tức là chướng ngại, cho nên nhất định phải tiêu trừ nghiệp chướng. Đây là một phương pháp, có thể làm tham khảo cho mọi người.

Hỏi: Câu hỏi thứ ba, có người nói “mang nghiệp vãng sanh” của Tịnh độ tông là mang nghiệp cũ, không mang nghiệp mới. “Những phạm phu tội nghịch như chúng ta, tâm nhiễm ô dễ khởi, tịnh đức khó thành”, xin hỏi làm thế nào không mang nghiệp mới?

Đáp: Mang nghiệp mới, hôm nay tôi muốn niệm Phật vãng sanh, hôm nay tôi vẫn muốn sát sanh có được hay không? Nói không thông, chắc chắn nói không thông. Pháp môn mang nghiệp vãng sanh, trong tám vạn bốn ngàn pháp môn của Phật giáo chỉ có một pháp môn này, ngoài pháp môn này ra không có pháp môn thứ hai. Bạn phải biết được thế giới Tây Phương là thế giới thanh tịnh, tâm địa của bạn không thanh tịnh thì căn bản không thể vãng sanh, đạo lý ở chỗ này, tâm tịnh tức cõi Phật tịnh. Điều quan trọng nhất chính là một niệm sau cùng khi bạn vãng sanh, một niệm tâm đó là tâm thanh tịnh thì có thể vãng sanh, một niệm tâm đó không phải là tâm thanh tịnh thì đời này bỏ lỡ rồi. Cho nên mang nghiệp cũ, thế nào là nghiệp cũ? Những chuyện làm ngày hôm qua đều là nghiệp cũ, bạn phải biết điều này. Nhưng nghiệp cũ của bạn quá nhiều, quá nặng thì chắc chắn sẽ chướng ngại bạn vãng sanh, tại sao vậy? Lúc vãng sanh oan gia trái chủ đều tới. Tôi tin rằng rất nhiều người đều có kinh nghiệm này, lúc thân bằng quyến thuộc bệnh nặng, bạn tới bệnh viện thăm họ, lúc lâm nguy họ sẽ nói với bạn, tôi nhìn thấy người nào ở chỗ đó chỗ đó, những gì họ nói đều là một số oan gia trái chủ đã qua đời của họ. Những gì họ nhìn thấy là thật, không phải là giả, nhưng có phải là người đó không? Kinh Địa Tạng giảng rất rõ ràng cho chúng ta, không phải, là oan gia trái chủ biến hiện thành thân bằng quyến thuộc tới dụ bạn, để bạn đi theo họ, sau khi đi rồi họ mới tính sổ với bạn, tuyệt đối không phải là người thân thực sự mà bạn biết, không phải vậy.

Bạn học Phật, họ sẽ biến hiện thành hình tượng Phật Bồ-tát tới dụ bạn, bạn cũng dễ dàng mắc lừa, cho nên người học Phật không thể không biết. Người niệm Phật chúng ta một lòng cầu sanh Tịnh độ, lúc lâm chung chỉ nhìn thấy A-di-đà Phật,

Tây Phương Tam Thánh mới có thể đi theo các ngài. Nếu lúc lâm chung nhìn thấy Thích-ca Mâu-ni Phật tới, Dược Sư Phật cũng tới thì đó là giả, đó là ma giả mạo. Ma có thể giả mạo thành Phật Bồ-tát khác, nhưng không được giả mạo bản tôn. Chúng ta tu Tịnh độ, Tây Phương Tam Thánh là bản tôn, họ không được phép giả mạo. Họ giả mạo thì thần hộ pháp sẽ không tha cho họ, họ không dám. Họ giả mạo các vị Phật Bồ-tát khác, nếu bạn đi theo họ thì bạn đáng đời. Những điều này đều là thường thức, đều rất quan trọng.

Cho nên sám trừ nghiệp chướng, khi thực sự hiểu được Phật pháp thì phải hết sức nghiêm túc cố gắng học tập. Tạo thành một thói quen, không những không có hành vi ác, ý niệm ác cũng không có thì chúng ta mới nắm chắc phần vãng sanh, vẫn có ý niệm ác thì đây là chướng ngại. Làm thế nào sám trừ nghiệp chướng? Hiện tại chỗ chúng tôi có một bộ đĩa, chuyện Ông Du Tịnh Ý Gặp Táo Thần, hình như hiện tại dùng đĩa DVD thì chỉ có một đĩa, tôi nghe nói hình như là bảy tiếng đồng hồ. Có thể coi nó như làm bài tập để học tập, bạn hết lòng học tập một năm, hết lòng sám trừ nghiệp chướng của chính mình. Đừng cho rằng bản thân tôi rất tốt, Du Tịnh Ý là cho rằng bản thân rất tốt, hằng ngày đều làm chuyện tốt, không làm bất kỳ chuyện xấu gì. Kết quả thần bếp phê bình ông, thói xấu đầy mình, không có chuyện nào là chuyện tốt thì ông mới phục. Lúc đó mới khóc lóc thảm thiết, nghiêm túc cầu sám hối.

Ông là người cùng thời với tiên sinh Viên Liễu Phàm, Viên Liễu Phàm nhỏ hơn ông mười tuổi, ông lớn hơn tiên sinh Liễu Phàm mười tuổi, là người cùng thời. Nghiệp báo của ông vô cùng thâm trọng, tới tuổi trung niên, lúc gần 50 tuổi, thực sự là nhà tan cửa nát. Bản thân có chín đứa con, chỉ còn lại một đứa, có một đứa con trai đi lạc, bị lạc mất, còn lại một đứa con gái, hiện tại gọi là thiếu năng (chứng mất trí), vợ thì hai mắt bị mù, khổ không thể tả. Bản thân nghĩ lại cả đời mình không có lỗi làm gì, thực sự là giữ tâm tốt, làm việc tốt, tại sao ông trời không che chở, lại trừng phạt ông như vậy? Buổi tối hôm 30, cảm động thần bếp hiện thân tới thăm ông, tới an ủi ông, chỉ ra thói xấu đầy mình của ông, khởi tâm động niệm, những việc thiện đã làm của ông đều là giả, không có chuyện nào là thật lòng thật ý làm, nói ra toàn bộ thói xấu của ông, ông phục ngay.

Thần bếp nói: nếu ông không nghiêm túc hối cải, những tai họa mà ông gặp phải không chỉ những chuyện này thôi đâu, còn có đại nạn ở phía sau nữa, ông sanh tâm sợ hãi, nghiêm túc sửa lỗi. Sự dũng mãnh tinh tấn sửa lỗi của ông vượt qua tiên

sinh Liễu Phàm, quả báo sau đó cũng vượt qua, sau đó ông tìm lại được đứa con trai đi lạc, lúc về già thi đậu tiến sĩ. Thực sự hồi tâm chuyển ý làm người tốt thực sự, xã hội đại chúng tán dương tán thán. Chuyện này đáng để chúng ta tham khảo, bởi vì thói xấu lớn nhất của một người là không biết lỗi làm của chính mình, ông sửa như thế nào? Đối với người, đối với việc, đối với vật thường là bất bình, oán trời trách người, tội này lớn rồi. Nếu thực sự khế nhập Phật pháp thì tâm bình khí hòa.

Những năm nay chúng tôi tham gia rất nhiều hoạt động hòa bình trên quốc tế, tôi nói với mọi người, phàm là người tham gia làm công việc này, nhất định trước tiên phải buông xuống đối lập trong nội tâm mình đối với hết thầy người, hết thầy việc, hết thầy vật, không được đối lập. Bạn có đối lập, đối lập chính là xung đột, trong đối lập nhất định có hiểu lầm, bạn làm sao có thể hóa giải xung đột được? Cho nên Liên Hợp Quốc làm hơn 30 năm nay không có hiệu quả, hằng ngày mở hội nghị, nhưng thế giới vẫn càng ngày càng loạn. Giữa người với người trong chúng ta cũng là như vậy, hóa giải xung đột không thể yêu cầu đối phương, mà phải yêu cầu chính mình; họ không hóa giải với tôi, tôi hóa giải với họ thì không còn chuyện gì nữa. Họ nhìn thấy tôi, phê bình tôi, trách cứ tôi; tôi gặp họ, cung kính họ, lễ bái họ, như vậy mới có thể hóa giải. Con người nhất định phải biết ưu điểm của người khác, đừng chỉ nhìn khuyết điểm của người khác, còn nhìn thấy khuyết điểm của người khác thì tôi không phải là người tốt. Bạn xem, đại sư Lục tổ nói hay biết bao, “nếu người thật tu đạo, không thấy lỗi thế gian”, tôi vẫn còn nhìn thấy thế gian có lỗi lầm thì tôi không phải là người tu đạo. Lời này nói rõ ràng như vậy, thấu triệt như vậy, tại sao không ghi nhớ được? Lúc nào bạn thực sự có thể thấy được “người nào cũng là người tốt, việc nào cũng là việc tốt” thì bạn mới có thể có cơ duyên khế nhập, bạn mới giác ngộ, bạn mới quay đầu, không thể không hiểu đạo lý này.

Không sửa lỗi, không làm mới mình thì chắc chắn không thể vãng sanh, sửa lỗi khó, khó thì phải hết lòng làm, đọc thêm những sách nói về nhân quả báo ứng. Cho nên cả đời đại sư Ấn Quang đề xướng, ngài có đạo lý của ngài trong ấy. Giống như “Tiểu viện Sơn Tây” có thể coi là một môn học, coi nó là bài tập để làm, hằng ngày đọc, đọc trong nửa năm, một năm thì tâm cảnh giác của chính mình mới nâng cao, mới có thể đề khởi được. Nếu hằng ngày đọc chuyện Ông Du Tịnh Ý Gặp Táo Thần, mỗi ngày đọc một lần, bạn đọc được một năm 360 ngày thì tôi tin rằng bạn sẽ biết được bản thân mình có lỗi lầm, biết được nên sửa lỗi làm mới như thế nào, đây gọi là thực sự tu hành. Cho nên phàm là nói muốn mang nghiệp mới, đây là vẫn chưa

buông xuống ý niệm tạo tác nghiệp ác, phải biết điều này, phải hiểu được đạo lý này mới được.

Hỏi: Câu hỏi thứ tư, lúc cư sĩ được mời khai thị ở niệm Phật đường, liệu có thể đọc theo khai thị của lão pháp sư cho đại chúng nghe không? Nội dung và thứ tự trong đó nên sắp xếp như thế nào?

Đáp: Phương thức này cũng được, chúng ta đều có thể dùng lời dạy bảo của tổ sư đại đức xưa để đọc tụng, để khuyên bảo, đều có thể dùng. Sự sắp xếp này là linh hoạt, không phải là cứng nhắc, cho nên bạn phải biết quán cơ, tức là thời gian, địa điểm, người nghe, tổ chất của người nghe, trình độ của người nghe, thời gian học Phật của người nghe ngắn hay dài, đều phải biết được điều này, sau đó thì sự tuyên giảng của bạn mới có thể khế cơ.

Hỏi: Câu hỏi thứ năm, xin hỏi có thể ví thế giới Hoa Tạng như một trường đại học, mà thế giới Tây Phương Cực Lạc chính là một khoa tốt nhất trong trường đại học này hay không?

Đáp: Có thể nói như vậy, trong kinh đức Phật cũng giới thiệu cho chúng ta như vậy, Hoa Tạng và Cực Lạc là một, không phải hai. Trước đây lúc tôi giảng kinh ở Singapore thường dùng so sánh này, giống như coi Singapore là thế giới Hoa Tạng, con phố sầm uất nhất ở Singapore tên là Orchard, con phố Orchard này cũng giống như thế giới Cực Lạc, là nơi tinh hoa nhất, nơi tốt nhất của khu vực này.

Hỏi: Câu hỏi thứ sáu, kính thỉnh lão pháp sư tranh thủ dùng ba đến năm tiếng đồng hồ giảng giải kinh Phật Thuyết Pháp Diệt Tận cho đại chúng, để đại chúng sanh tâm cảnh giác, hộ trì chánh pháp.

Đáp: Đừng nói tới kinh Pháp Diệt Tận, thế giới hiện tại đã tương đối giống vậy rồi, các bạn chỉ cần để ý một chút, thế giới này sẽ hủy diệt, không phải là pháp diệt tận, cả trái đất này diệt tận. Hôm kia có một người từ trên mạng truyền tin tức này cho tôi, thời gian quá gần, năm 2012, hiện tại là năm 2006, còn sáu năm nữa, đại khái không nhanh như vậy. Theo cách nhìn của người bình thường, chắc là không tới 100 năm, nếu thế giới này không thể cải thiện, không thể vượt qua 100 năm; cũng tức là nói năm 2100, rất có thể loài người trên trái đất này sẽ biến mất trên trái đất này giống như trước đây. Đây là nguyên nhân gì? Tạo nghiệp quá nặng, cộng nghiệp chiêu cảm, người đó nói một nhân tố quan trọng nhất chính là tham lam, tâm tham.

Chuyện như vậy trên trái đất này không chỉ xảy ra một lần, trước đây đã từng có, đây là các nhà khoa học khảo chứng, ít nhất trái đất đã từng xảy ra chuyện như vậy ba đến bốn lần. Điều là lúc khoa học kỹ thuật phát triển đến đỉnh cao nhất, luân lý đạo đức của con người không còn nữa, hoàn toàn biến thành tự tư tự lợi, cũng không tin tưởng quý thần nữa, khoa học vạn năng, phóng túng, tham lam, không việc ác nào không làm. Cho nên toàn bộ vỏ trái đất xảy ra biến hóa, lục địa chìm xuống dưới biển, dưới biển lại nổi lên lục địa mới. Lầu 10 của chúng ta có một tấm bản đồ, đó là người Mỹ vẽ. Đại khái là hơn 30 năm trước, lúc tôi ở Mỹ nhìn thấy tấm bản đồ này và đã mua năm tấm, tấm bản đồ rất lớn, mua năm tấm. Kết quả thường dọn nhà, hơn 20 năm dọn tới dọn lui nên không thấy nữa, còn lại một tấm này. Tấm ở nơi này là sao chép lại, bản sao chép thu nhỏ, vẫn có thể nhìn thấy rõ, bạn nhìn tấm bản đồ này thì bạn sẽ biết được.

Trong lời tiên tri cổ xưa trước đây, nói tình huống của tấm bản đồ này sẽ xảy ra vào năm 1999 đến năm 2000, bạn xem lời tiên tri của phương Tây đều nói là vào lúc này. Tại sao năm đó lại không xảy ra chuyện gì? Lúc đó tôi ở Singapore, Singapore có một vị viện trưởng của chủng viện Thiên Chúa giáo nêu ra, rõ ràng có tai nạn, tại sao lại không có nữa? Ông tới hỏi tôi. Tôi nói có khả năng là bởi vì người trên toàn thế giới đều biết, chuyện này vào thế kỷ 16 đã có một số nhà tiên tri nói tới, vào 400 năm trước. Mọi người đều biết vào năm 1999, thế giới này sẽ có tai họa lớn, cho nên vào lúc này tín đồ của mỗi tôn giáo trên toàn thế giới đều cầu nguyện. Chuyện này có hiệu quả, cũng giống như thí nghiệm nước của tiến sĩ Emoto Masaru vậy, cầu nguyện là ý thiện, cho nên không phải là không còn nữa, là bạn cầu nguyện khiến nó hoãn lại, kéo dài thêm thời gian. Nếu như tâm thiện này vĩnh viễn không thay đổi thì tai họa này sẽ không xảy ra. Sau khi cầu nguyện qua hai ba năm sau không sao, “đây là mê tín, đây là phán đoán sai lầm của nhà tiên tri”. Hiện tại còn cuồng vọng gấp đôi so với trước đây, tạo nghiệp càng nghiêm trọng hơn, tạo càng nhiều hơn; nói cách khác, không được mấy năm nữa thực sự lại sẽ có chuyện. Đây là điều mà nhà tiên tri nói tới.

Ngoài ra chúng ta xem lại những điều mà các học giả nói, tiến sĩ Toynbee người Anh vào thế kỷ 20, đó là người nổi tiếng nhất trên thế giới, là một vị học giả tôn kính nhất mà người thông thường hay nhắc đến, ông qua đời vào năm 1975. Ông từng nói, ông dự đoán thế giới này, lúc đó ông nghĩ nếu con người không quay đầu thì loài người trên thế giới này có thể sống không quá 30 năm, ông có một dự đoán

như vậy. Nếu dự đoán như vậy, nói không quá 30 năm, hiện tại họ truyền đến tin tức là năm 2012, khá gần với dự đoán của ông. Đây là điều mà chúng ta không thể không cảnh giác thêm. Cách nghĩ thông thường của chúng ta là nói cuối thế kỷ này, bạn xem cư sĩ Chung Mậu Sâm giảng nhân quả báo ứng cho các bạn có nhắc đến ông Edgar Cayce người Mỹ. Ông Edgar Cayce người Mỹ nói rằng trước năm 2100, thế giới này sẽ biến thành giống như tấm bản đồ đó vậy. Ông nói tới lúc đó ông sẽ quay lại, xem thử trạng huống mới của trái đất, đây là trong lời tiên tri của ông có. Cho nên chúng ta không thể không cảnh giác.

Đồng thời những thần linh mà Phật và người nước ngoài nói tới, họ đều nêu ra rất nhiều tin tức cho chúng ta, trong đó điều quan trọng nhất là nói với chúng ta, con người sẽ không chết. Tin tức này vô cùng quan trọng, giống với linh tánh của chúng ta không sanh không diệt mà Phật pháp nói tới, cho nên bạn đối với chuyện này sẽ không sanh ra sợ hãi nữa. Nhưng quan trọng là trái đất hủy diệt thì chúng ta đi về đâu? Tâm thiện, hạnh thiện thì đi lên cao, hằng ngày niệm ác hạnh ác thì đọa xuống dưới, đây là điều chắc chắn, đây là chuyện lớn. Lựa chọn tốt nhất là di dân tới thế giới Cực Lạc, đây là lựa chọn tốt nhất, hiện tại hết lòng cố gắng, cho dù là chuyện năm sáu năm sau cũng không sợ, chúng ta tới thế giới Cực Lạc. Cho nên đối với chuyện này không cần lo lắng chút nào, cũng không cần sợ hãi. Buông xuống vạn duyên trên thế gian này, cho dù là đối với người, đối với việc, đối với vật đều không cần đi so đo, không cần để ở trong lòng, phải để A-di-đà Phật ở trong lòng. Có cơ hội tận lực làm chuyện tốt, những công đức này có thể mang đi được, bạn tạo nghiệp ác, nghiệp ác này sẽ mang theo, sẽ mang theo nghiệp thiện, nghiệp ác. Thân thể này không cần nữa, nó là không quan trọng. Phải hiểu đạo lý này, thực sự hiểu được đạo lý này thì chắc chắn bạn không còn lo lắng, sợ hãi nữa.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, người hỏi nói một vị giảng kinh nào đó nói bản thân họ trong lúc giảng kinh đã gặp Phật Bồ-tát mấy lần, nhưng những người khác không hề nhìn thấy, xin hỏi như vậy như pháp không?

Đáp: Chuyện này không như pháp, đừng để bị người khác lừa gạt. Từ xưa đến nay, thực sự nhìn thấy cảnh giới này không phải là không có, có, nhưng người ta chắc chắn không chịu nói. Đây là quy tắc của cửa Phật, cũng là bản thân bạn đạt tới trình độ đó mới có cảm ứng, Phật Bồ-tát mới để cho bạn nhìn thấy. Nếu bạn còn đi nói khắp nơi thì chắc chắn Phật Bồ-tát sẽ không hiện thân, tại sao vậy? Bởi vì bạn đi rêu rao lừa gạt khắp nơi, đi lừa gạt người khác, vậy Phật Bồ-tát hại bạn, cũng hại

chúng sanh. Cho nên chỉ có đôi với người thế nào? Người tuyệt đối sẽ không nói ra, sẽ không tiết lộ, Phật Bồ-tát mới thị hiện cho họ. Trong lịch sử Trung Quốc rất nhiều, chuyện như vậy rất nhiều, vị tổ đầu tiên của Tịnh tông chúng ta là đại sư Huệ Viễn, cả đời ngài thấy qua thế giới Cực Lạc ba lần, gặp qua Phật, Bồ-tát, những đại chúng đã vãng sanh, trước giờ chưa từng nói với người khác. Tới ngày vãng sanh lại gặp được, ngài ấy mới tuyên bố tôi sắp đi đây, Phật tới tiếp dẫn tôi rồi, ngài nói cảnh giới này trước đây tôi đã nhìn thấy ba lần, mới tiết lộ ra, lúc rời đi mới nói ra. Người khác hỏi ngài, thế giới Cực Lạc mà ngài nhìn thấy trông như thế nào? Ngài nói hoàn toàn giống với những điều nói trong kinh Vô Lượng Thọ. Cho nên kinh sách là bằng chứng của chúng ta, những gì bạn nhìn thấy là thật hay là giả.

Trước đây tôi giảng kinh ở Hồng Kông, lúc đó vẫn ở phố Giới Hạn, pháp sư Sướng Hoài cầm một quyển sách đưa cho tôi xem, gọi là Cực Lạc Thế Giới Du Ký. Là do một vị pháp sư viết, ông tới thế giới Cực Lạc và quay về viết quyển sách này, nói trong thế giới Cực Lạc vẫn có người nữ. Pháp sư Sướng Hoài hỏi tôi, ông nói quyển sách này viết không giống với những điều trong kinh nói, là thật hay là giả? Tôi nói, từ câu nói này thì chứng tỏ đây là giả, không phải thật, tại sao vậy? Không giống với những điều nói trong kinh. Nếu những gì họ viết, những gì họ miêu tả giống với những điều nói trong kinh Vô Lượng Thọ, kinh Quán Vô Lượng Thọ thì có thể tin tưởng được, vậy thì khác. Nhưng từ thế giới Cực Lạc quay về, đó là quay ngược thuyền từ, tức là thừa nguyện tái lai. Làm gì có chuyện đi rồi lại quay lại? Trừ phi nằm mộng, đó không phải là thật, cho nên điều này không thể tin tưởng.

Hỏi: Kinh Di-đà nói “những chúng sanh vãng sanh tới đó đều là bậc A-duy-việt-trí”, nhưng Quán kinh lại nói “người hạ phẩm thượng sanh, trải qua mười tiểu kiếp, thành tựu bách pháp minh môn, được vào Sơ địa”, xin hỏi liệu có phải là Thế Tôn phương tiện thuyết pháp không?

Đáp: Đúng vậy, mỗi lần Thế Tôn giảng kinh thuyết pháp đối tượng đều khác nhau, có lúc là nói chân thực, có lúc là nói phương tiện, chúng ta nhất định phải biết. Cho dù ý nghĩa của hai bộ kinh giảng không giống nhau cũng không vấn đề, bạn phải biết được Phật dùng phương tiện khéo léo để thuyết pháp, sau này bạn dần dần thâm nhập kinh tạng thì bạn sẽ hiểu.

Hỏi: Câu hỏi thứ chín, người hỏi nói chúng sanh thế giới này nghe được danh hiệu Di-đà, thường không thể “hoan hỷ tin ưa, lễ bái, quy mạng”, liệu có trái với đại nguyện của A-di-đà Phật trong kinh Vô Lượng Thọ không?

Đáp: Đúng vậy, trong kinh Hoa Nghiêm giảng rất thấu triệt, hết thấy chúng sanh từ vô thủy kiếp tới nay, phiền não tập khí rất nặng, tức là nghiệp chướng rất nặng. Cho nên nghe được danh hiệu của Phật Bồ-tát nhưng không sanh khởi được tâm hoan hỷ vui vẻ, thậm chí không thể tiếp nhận, còn muốn bài xích. Chuyện này trong xã hội hiện nay rất nhiều, chúng ta thường gặp phải, chúng ta học Phật, người ta nói chúng ta mê tín. Cho nên chúng ta cũng phải dùng phương tiện khéo léo. Quan trọng nhất là, họ không hiểu biết đối với chúng ta, đối với Phật pháp, cũng không chịu nghiên cứu, cho nên sanh ra những hiểu lầm này. Có thể giúp đỡ thì chúng ta phải giúp đỡ họ, không thể giúp đỡ thì tùy họ. Cho dù họ phê bình thế nào, chúng ta nghe được liền A-di-đà Phật, chấp tay “A-di-đà Phật”, không cần tranh cãi lại, không cần phản bác, như vậy là được. Để họ nói, họ nói mệt rồi thì họ không nói nữa, nếu như chúng ta tranh cãi, vậy thì có chuyện để nói, nói không hết chuyện; chúng ta không nói lời nào, họ nói mệt rồi thì họ sẽ không nói nữa. Chúng ta luôn cười hì hì, A-di-đà Phật, A-di-đà Phật là được, mỗi câu A-di-đà Phật họ đều nghe được, “hễ thoáng qua tai, mãi thành hạt giống đạo”. Chúng ta cũng rất hoan hỷ, đã gieo xuống hạt giống A-di-đà Phật, đời này bạn không tin, đời sau kiếp sau gặp được duyên thì sẽ tin, đây là phương thức rất tốt.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, người hỏi nói chư Phật đều thị hiện tám tướng thành đạo để độ chúng sanh, nhưng thế giới Tây Phương không có thai sanh, A-di-đà Phật ở thế giới Cực Lạc có phải ngoại lệ không, không cần tám tướng thành đạo?

Đáp: Đúng vậy, thế giới Tây Phương không có tám tướng thành đạo, tại sao vậy? Thân người ở thế giới Tây Phương không phải là thai sanh, là hóa sanh, mỗi người chúng ta tương lai sanh tới thế giới Tây Phương Cực Lạc hết thấy đều là hóa sanh. Hóa sanh rất không thể nghĩ bàn, hóa sanh không có sanh diệt, không có chuyện từ nhỏ dần dần trưởng thành, có thay đổi, hóa sanh không có thay đổi. Bộ dạng hóa sanh là thế nào? Hoàn toàn giống với A-di-đà Phật, chuyện này trong kinh Vô Lượng Thọ giảng rất rõ ràng. Phật nói với bạn 32 tướng tốt, 80 vẻ đẹp, đây là nói phương tiện, bạn tới thế giới Cực Lạc mới biết “thân có vô lượng tướng, tướng có vô lượng vẻ đẹp”. Thân này không phải là thân xác thịt, mà là thân tử ma chân kim sắc, điều này chúng ta không tưởng tượng được, chúng ta cũng chưa từng nhìn thấy, thân kim cang bất hoại. Vô lượng thọ, không có chuyện từ nhỏ lớn lên, từ nhỏ lớn lên nhất định sẽ già yếu, cho nên bên chỗ của ngài không có chuyện tới thế giới Tây Phương

Cực Lạc là đứa trẻ, rồi dần dần trưởng thành, không có chuyện này. Tới nơi đó toàn bộ là hóa sanh, giống như A-di-đà Phật, phải biết điều này.

Cho nên vẽ tranh thế giới Tây Phương Cực Lạc, vẽ A-di-đà Phật lớn như vậy, vẽ người vãng sanh nhỏ như vậy đều là vẽ sai. Người vẽ tranh đây là thể hiện sự cung kính đối với Phật, chúng ta có thể hiểu được, trên thực tế là bình đẳng, thế giới Cực Lạc là pháp giới bình đẳng, không thể không biết. Cho nên, cả đời này của chúng ta thực sự may mắn không gì sánh bằng, có thể gặp được pháp môn này, nếu không gặp được pháp môn này, luân hồi không biết còn tới đời nào kiếp nào, vĩnh viễn không cách nào thoát ly được. Thế gian này chuyện gì cũng đều là giả, không có chuyện nào là thật, việc chính đáng thực sự chính là học tập kinh giáo, niệm Phật vãng sanh, đó mà mới là việc chính đáng. Xem hết thấy chúng sanh đều là Phật vị lai, xem hết thấy chúng sanh đều là cha mẹ quá khứ thì tâm hiếu kính của chúng ta mới có thể sanh khởi được, điều này tương ứng với tánh đức, tương ứng với lời dạy bảo của đức Phật. Chúng ta nhìn thấy người này thì vui thích, nhìn thấy người kia thì chán ghét, bạn phải biết rằng ý niệm này không thể vãng sanh, ý niệm này là phiền não, là tập khí, hoàn toàn trái với những điều đức Phật chỉ dạy chúng ta. Cho nên phải rèn luyện trong cuộc sống thường ngày, nhìn thấy mỗi người đều sanh tâm hoan hỷ.

Hỏi: Câu hỏi cuối cùng, người hỏi nói trong Văn Sao của Ấn tổ nói Tam Thời Hệ Niệm không phải do quốc sư Trung Phong viết ra, xin sư phụ khai thị.

Đáp: Chuyện này không thể thỉnh giáo tôi, bạn phải đi thỉnh giáo đại sư Ấn Quang, đi hỏi ngài ấy, tôi không biết. Tôi tra trong Đại tạng kinh, bên dưới ghi tác giả của Tam Thời Hệ Niệm là thiền sư Trung Phong, Đại tạng kinh nói như vậy thì chúng ta tin tưởng như vậy là được rồi. Nếu bạn muốn khảo chứng chuyện này thì phải tìm đại sư Ấn Quang, thỉnh giáo ngài ấy.

Hỏi: Tiếp theo là ba câu hỏi của đồng tu Hồng Kông. Câu hỏi đầu tiên, xin hỏi nên giúp đỡ người bị bệnh tâm thần như thế nào để họ giảm bớt đau khổ?

Đáp: Phương pháp tốt nhất hiện nay, “Tiểu viện Sơn Tây” là tư liệu rất hay, để cả gia đình họ xem, sau khi họ xem xong sẽ biết được giải quyết như thế nào. Bệnh tâm thần đa phần đều thuộc về chướng ngại, cho dù là duyên như thế nào thì nhân vẫn là nghiệp chướng. Phải tiêu trừ nghiệp chướng, phải thực sự cầu sám hối, thành tâm thành ý cầu, cả nhà dẫn dắt người bệnh cầu thì sẽ có cảm ứng.

Hỏi: Câu hỏi thứ hai, người nói cử hành hôn lễ đặt tiệc cưới là tập tục khó tránh khỏi, nếu người nhà không cách nào đồng ý tổ chức tiệc chay, bản thân con lại bị yêu cầu bỏ tiền ra hỗ trợ, như vậy liệu có trở thành đồng phạm không? Nên làm như thế nào mới viên mãn? Làm thế nào để giúp đỡ người chủ gia đình?

Đáp: Đây cũng có cách, ngoài bộ đĩa “Tiểu viện Sơn Tây” còn có một bộ đĩa khác gọi là “Tại sao không được ăn thịt chúng?” Tặng bộ đĩa này cho họ xem thì họ sẽ biết. Hiện tại tư liệu của chúng tôi rất nhiều, bạn lấy về cho họ xem, rất có hiệu quả. Rất nhiều người tham ăn thịt, xem xong bộ đĩa này đều sợ hãi, rất có tác dụng. Hiện tại có một bộ đĩa nữa, đây là gần đây chúng tôi có được, “Thiên hạ phụ mẫu”. Những điều này có thể nói đều là Phật Bồ-tát ứng hóa, đều là đang cứu độ chúng sanh khổ nạn. Tiểu viện Sơn Tây là rất nhiều bệnh nan y, bệnh viện bác sĩ đều từ bỏ rồi, không cách nào chữa trị, họ dùng phương pháp này có thể tiêu trừ nghiệp chướng, khôi phục khỏe mạnh, điều này rất hiếm có. “Tại sao không được ăn thịt chúng?” Bộ đĩa này vô cùng hay, khuyên người giới sát, ăn chay trường, là một loại tư liệu vô cùng hay, đáng để phổ biến.

“Thiên hạ phụ mẫu”, tôi xem được mấy đoạn, cũng rất cảm động. Đây là cho thấy trên thế giới mặc dù xã hội hỗn loạn như vậy nhưng vẫn có những người tốt này. Những người tốt này trong Phật pháp nói là, quan hệ cha con họ là tới báo ân, không phải báo oán, là trả nợ, không phải là đòi nợ, cho nên bạn nhìn thấy đều là con hiền cháu hiếu, đều là cha nghiêm mẹ hiền. Nhưng gia đình như vậy, con người như vậy trong xã hội hiện nay càng ngày càng ít, cho nên đài truyền hình báo cáo rất hay, có thể khởi phát bản tánh của con người. Bản tánh vốn thiện, bất thiện là do học hư, có thể thấy được bản tánh con người vốn thiện, bạn xem thấy sẽ cảm động. Nhưng hiện tại chính là thời gian phát sóng quá ngắn, một tuần họ phát sóng một lần, người Trung Quốc xưa của chúng ta gọi là “một ngày phơi, mười ngày cất”, họ là “một ngày phơi, bảy ngày cất”, cho nên rất khó thu được hiệu quả.

Sức cảm dỗ của xã hội hiện nay quá mạnh, thực sự muốn giữ bản thân đi trên chánh đạo, không đi sai đường, phương pháp duy nhất là huân tu dày đặc. Trước đây vẫn có thể ba ngày, nhà Nho thường nói ba ngày không đọc sách thánh hiền, mặt mũi hoàn toàn thay đổi, mặt mũi thấy ghét, vẫn có thể duy trì được ba ngày. Hiện tại ba tiếng đồng hồ cũng không được, ba tiếng đồng hồ không đọc sách thánh hiền thì nghĩ ngợi lung tung, bạn nói xem phải làm sao? Đối với chuyện này chúng ta phải hiểu rất rõ ràng. Cho nên, tôi xây một trung tâm văn hóa ở quê nhà tôi, Lư Giang - An

Huy, giáo viên ở bên đó của tôi mỗi ngày học tập 12 tiếng đồng hồ; họ tự mình học tập 12 tiếng đồng hồ, ngoài ra còn phân công họ xuống nông thôn dạy học, cho nên họ không có thời gian vọng tưởng.

Chúng tôi có 30 học sinh, học sinh chính là giáo viên, 30 người, tuyển 30 người. Hiện tại đã có sáu, bảy người rút lui, tức là áp lực quá nặng nề, thực sự không chịu nổi. Tuy rút lui nhưng họ vẫn không muốn đi, không muốn rời đi, vậy thì phải làm thế nào? Họ làm nhân viên của chúng tôi, nhân viên của trung tâm chúng tôi, như vậy cũng tốt, họ rất hoan hỷ, nhưng một ngày học tập 12 tiếng đồng hồ, thời gian dài thì họ không chịu nổi. Làm như vậy mới được, mới có thể đoạn trừ phiền não tập khí của chúng ta, nếu bạn không hết lòng làm như vậy thì không được, không được buông lỏng. Cho nên “thiên hạ phụ mẫu” là đánh thức bản tánh vốn thiện, nhưng sự đánh thức này làm thế nào có thể giúp đỡ họ trưởng thành, giúp đỡ họ không đánh mất đi? Chuyện này phải dựa vào giáo dục. Cho nên không có giáo dục nối tiếp thì sự đánh thức này của họ chỉ là một khoảng thời gian, thời gian dài rồi không có sức mạnh nối tiếp thì người xem sẽ càng ngày càng ít, đây là đạo lý tất nhiên. Cho nên nhất định phải nối tiếp, nối tiếp chính là phải dạy học. Người Trung Quốc đông, có thể tìm 30 đến 50 người giáo viên tốt là có thể tìm được, nhưng nhất định phải có người hộ trì, không có người hộ trì thì không được. Bồi dưỡng một người giáo viên tốt, tức là một ngày học tập 12 tiếng đồng hồ, ít nhất phải học 10 năm thì họ mới được, thời gian chưa đủ thì không được. Huấn luyện 10 năm thì họ sẽ dưỡng thành thói quen, sau 10 năm họ mới thực sự trở thành chuyên gia học giả để giáo hóa chúng sanh.

Hỏi: Câu hỏi thứ ba, người hỏi nói xin hỏi cư sĩ tại gia thờ cúng tượng Phật, còn cần đặt bài vị Địa Cơ Chủ không?

Đáp: Địa Cơ Chủ hình như là thổ địa, Hồng Kông có thói quen này, tôi đi trên đường nhìn thấy rất nhiều cửa tiệm ở mặt tiền đều có thờ thổ địa. Đây là tập tục của địa phương, cũng có thể. Thổ địa học Phật cùng với chúng ta, nếu bản thân chúng ta được độ thì cũng phải kéo họ theo, họ có thể trở thành thần hộ pháp của gia đình bạn, cho nên đây là chuyện tốt.

Hỏi: Tiếp theo có hai câu hỏi của đồng tu Đài Loan. Câu đầu tiên, với tư cách là người quản lý thì nên làm thế nào để chỉ ra sai lầm của người khác trong công việc như pháp?

Đáp: Chuyện này không dễ trả lời. Trước tiên bản thân bạn không có sai lầm thì bạn mới có thể giúp đỡ người khác sửa đổi sai lầm. Bản thân bạn có sai lầm, bạn làm quản lý, đối xử với cấp dưới của mình, bạn có sai lầm mà bạn chỉ trích họ thì họ không phục. Cho nên đây là dùng thể phục người, không thể phục lòng người, phải dùng lý phục người. Dùng phương pháp gì? Học Đệ Tử Quy, hiện tại Đại Phương Quảng ở Bắc Kinh Trung Quốc, công ty của họ là dùng Đệ Tử Quy, cho nên ông chủ rất nhẹ nhàng. Trước giờ đều không cần quản nhân viên, trước giờ cũng không mở hội nghị cán bộ nhân viên, họ chính là học Đệ Tử Quy. Mỗi ngày trước khi vào làm, mỗi người đều phải đọc Đệ Tử Quy, y giáo phụng hành. Nhân viên mới tới trước tiên học Đệ Tử Quy một tháng, tức là đi học, họ phát lương, không cần làm việc. Sau một tháng học xong thì hỏi họ có bằng lòng tới làm không? Bằng lòng thì thuê họ, không bằng lòng thì họ có thể rời đi, họ phát tiền lương một tháng cho bạn. Cho nên dùng Đệ Tử Quy quản lý công ty rất viên mãn, rất nhiều công ty nhìn thấy nhân viên của họ đều rất hâm mộ.

Hôm nay ông chủ [Đại Phương Quảng] gọi điện thoại cho tôi, hỏi tôi ông muốn đổi ngành, ông vốn đang kinh doanh vận tải mỏ than đá, ông không khai thác mỏ than đá, vận chuyển than đá, vận chuyển đi tiêu thụ. Ông thấy rất nhiều mỏ than đá ở trong nước thường xảy ra chuyện, thương vong rất nặng, ông không nhẫn tâm. Mặc dù không phải là bản thân ông kinh doanh mỏ than đá, ông kinh doanh vận tải, nhưng nhìn thấy chuyện này trong lòng rất buồn, hỏi tôi là ông không muốn làm việc này nữa. Tôi nói tốt, ông nói làm việc gì là việc tốt nhất? Tôi nói việc tốt nhất là làm công việc văn hóa, đặc biệt là văn hóa truyền thống luân lý đạo đức, đây là công việc cứu vớt tâm linh con người, có ý nghĩa hơn bất kỳ việc gì. Ông nói không kiếm tiền thì tài lực không cách nào duy trì được. Tôi nói vậy thì rất đơn giản, có thể làm việc kiếm tiền.

Ông nói vậy cách làm như thế nào? Tôi nói ví dụ anh có thể kinh doanh khách sạn, có thể mở một khách sạn bốn sao, năm sao. Tôi nói anh phải hiểu được, thế kỷ 21 của chúng ta Phật giáo không được xây chùa, xây khách sạn, khách sạn chính là đạo tràng, tầng cao nhất của khách sạn là niệm Phật đường, bên dưới dùng để kinh doanh. Khách sạn này của anh toàn bộ đều là ăn chay, trong đó hằng ngày giảng kinh, mỗi phòng đều đặt tivi, tivi của chúng ta hằng ngày bật giảng kinh tốt biết bao. Trên tòa nhà của anh có thể lắp chảo thu sóng thì anh có thể thu được truyền hình vệ tinh của chúng tôi. Mỗi người tới ở khách sạn của anh đều là tiếp nhận những điều tích

cực, không có những mặt trái, không có những điều tiêu cực, những thứ rác rưởi đều không được tiến vào. Ông nói đây là chủ ý hay, tôi nói tam bảo gia trì thì công việc kinh doanh của anh nhất định sẽ phát đạt, vừa kiếm tiền vừa hoằng pháp.

Trong khách sạn đều có một số phòng hội nghị, phòng hội nghị bình thường làm phòng học, có thể mở rất nhiều lớp học, thời gian họ ở khách sạn nghỉ ngơi có thể chọn đi nghe giảng. Được! Đây là chuyện tốt. Ông ngẫm nghĩ cũng có đạo lý, ông nói vâng, con sẽ suy nghĩ từ phương diện này. Cho nên kinh doanh bất kỳ sự nghiệp gì đều có thể làm, đều có thể kết hợp với văn hóa truyền thống, với Phật pháp Đại thừa. Dùng danh nghĩa công ty hay gia đình đều có thể làm đạo tràng, chỉ cần bạn hiểu cách dùng Phật pháp để quản lý thì toàn bộ đều là đạo tràng.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, người hỏi nói cá nhân con rất tập trung tinh thần vào công việc, thói xấu là sẽ dùng điều kiện tương tự để yêu cầu người khác, do đó mà thường tức giận vì sai lầm của người khác. Xin hỏi con nên xin nghỉ việc để sửa đổi thói xấu rồi mới tiếp tục đi làm hay là vừa làm việc vừa tu hành?

Đáp: Vừa tu hành vừa sửa đổi thói xấu trong công việc là đúng đắn. Nếu bạn nghỉ việc rồi tìm một nơi để tu hành, thói xấu tập khí không còn nữa, lại tiếp xúc với mọi người thì thói xấu của bạn lại phát tác, đây là giả, không phải là thật. Là thật thì nhất định phải rèn luyện trong cảnh giới, đó mới là thật, từ bỏ rồi đi thì không phải là người tu hành thực sự.

Hỏi: Tiếp theo là câu hỏi của đồng tu Trung Quốc, câu hỏi đầu tiên, người hỏi nói đệ tử làm việc ở cơ quan lãnh đạo địa phương, vẫn luôn giữ thói quen nghe đĩa giảng kinh của lão pháp sư. Ở trong quan trường nếu kiên trì nguyên tắc thì sẽ thường đắc tội người khác, kết ác duyên; nếu vì không đắc tội người khác thì lại có lỗi với chức vụ của mình. Cái gọi là tùy duyên, thiện xảo có tiêu chuẩn nhất định nào không? Nên vận dụng như thế nào mới thực sự viên mãn?

Đáp: Chuyện này phải khai mở trí tuệ, trí tuệ khai mở rồi thì bạn sẽ pháp pháp viên dung, trí tuệ chưa khai mở thì giới luật nào cũng đều xuất hiện vấn đề, tại sao vậy? Bạn không thể vận dụng linh hoạt. Giống như vừa rồi tôi nói mở khách sạn, coi khách sạn thành đạo tràng, đây chính là vận dụng linh hoạt. Chuyện này vào mấy năm trước, lúc tôi ở Kuala Lumpur, ở tại khách sạn Palace of the Golden Horses do Lý Kim Hữu (Tan Sri Lee Kim Yew) mở, đây là khách sạn lớn nhất ở Malaysia. Ông từng triệu tập hơn 60 nhân viên và quản lý của mình tới, muốn tôi dạy một buổi học cho họ. Tôi gợi ý, ông chủ của các bạn ở đây là Phật, nhân viên là Bồ-tát, tất cả khách

hàng đến đây ở đều là đối tượng cứu độ của bạn, bạn phải cố gắng cứu độ họ. Tu hành! Nhưng sau khi chúng tôi nói xong, sau một buổi học đó thì không có buổi học tiếp theo nữa, sợ rằng không thể làm được.

Cho nên hằng ngày làm, bất kỳ ngành nghề nào cũng đều là đạo tràng, bất kỳ chúng sanh nào cũng đều là Phật vị lai, chỉ cần bạn cố gắng dạy họ, không ai không quay đầu. Không thể quay đầu là do đức hạnh của bản thân chúng ta chưa đủ, tu dưỡng của chúng ta chưa đủ, không thể trách người khác, phải trách chính mình. Bất kỳ chuyện gì bạn đều có thể hằng ngày phản tỉnh, phải phản tỉnh chính mình, đừng đi trách cứ người khác thì bạn sẽ thành công. Nếu bạn phản tỉnh chính mình không có lỗi lầm, đều là lỗi lầm của người khác, vậy thì bạn sai đến cùng, bạn sẽ không thể quay đầu, lỗi lầm đều ở chính mình, người khác không có lỗi lầm. Tôi thường nói, người khác sai cũng là đúng, mình đúng cũng là sai, bạn phải phản tỉnh như vậy thì mới có thể nhận được hiệu quả. Rất nhiều người hỏi tôi, tại sao mình đúng cũng là sai? Mình đúng rồi là có chấp ta, có chấp ta thì sai rồi. Kinh Kim Cang nói “không tướng ta, không tướng người, không tướng chúng sanh, không tướng thọ giả”, còn có ta thì sai rồi, đây không phải là Bồ-tát, Phật đã giảng rất rõ ràng. Có “tướng ta, tướng người, tướng chúng sanh, tướng thọ giả, tức chẳng phải Bồ-tát”, còn chấp trước có cái ta, còn chấp trước có họ, ta đúng họ sai thì ta sai rồi, đúng cũng là sai.

Hỏi: Câu hỏi thứ hai, người hỏi nói đệ tử hết lòng cố gắng nghe kinh học tập, nhưng vẫn phát hiện thiện căn phước đức của bản thân chưa đủ. Xin hỏi ngoài nghe kinh, hành thập thiện nhiều hơn thì làm thế nào mới có thể tăng trưởng thiện căn, công phu đắc lực?

Đáp: Bạn tiếp tục làm là được rồi, phải xoay chuyển ý niệm, khởi tâm động niệm suy nghĩ vì người khác nhiều hơn, đừng nghĩ cho chính mình. Phật dạy chúng ta, đối với chính mình quan trọng nhất là thanh tịnh, đặc biệt là tu Tịnh độ, tâm tịnh tức cõi Phật tịnh, cho nên đối với chính mình phải thanh tịnh. Đối với người khác phải từ bi, trong từ bi nhất định có tôn trọng, phải tôn trọng người khác, phải kính yêu người khác, phải thông cảm cho người khác, phải giúp đỡ người khác. Dùng hành động của bản thân cảm hóa người khác, đừng thường xuyên trách cứ người khác, như vậy là đúng. Đừng phê bình người khác, phê bình người khác không phải là phương pháp dạy học hay, nhất định phải dùng đức hạnh của chính mình đi cảm hóa thì bạn sẽ thành công.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, người hỏi nói gần đây ở địa phương có rất nhiều Phật sống Mật tông tới, nói chỉ cần thành tâm cúng dường Phật sống thì tu hành thành tựu sẽ nhanh, nếu người học Mật tông đổi qua tu hành pháp môn khác thì sẽ đọa địa ngục.

Đáp: Cách nói này cũng không nhất định, bởi vì lời họ nói quá chung chung. Con người nếu thực sự làm được chân thành, cúng dường chân thành thì tu hành thành tựu sẽ nhanh, lời nói này là thật, không phải là giả. Tâm chân thành không dễ dàng, tâm chân thành là tâm Bồ-đề, một khi phát tâm Bồ-đề thì bạn sẽ siêu phàm nhập thánh. Trong Đại thừa giáo chúng ta đọc được rất nhiều, một khi phát tâm Bồ-đề thì sẽ vượt qua lục đạo, vượt qua mười pháp giới, đương nhiên là nhanh! Nhưng phải biết được, tâm chân thành đích thực không dễ phát ra được, tại sao vậy? Vọng tưởng, phân biệt, chấp trước của bạn che đậy mất tâm chân thành. Chỗ này chúng tôi giảng Hoa Nghiêm, Hoa Nghiêm nói rất thấu triệt, càng giảng càng chi tiết, càng giảng càng thâm nhập. Trong kinh Hoa Nghiêm chúng ta phải nắm bắt một cương lĩnh, bản thân tu hành điều gì là quan trọng nhất? Buông xuống vọng tưởng, phân biệt, chấp trước. Tôi giảng rất rõ ràng với các bạn, vọng tưởng phân biệt chấp trước đều không còn nữa, đây gọi là chân thành, bạn liền biết được chân thành khó biết bao.

Cho nên tâm chân thành cúng dường bất kỳ người nào, công đức đều vô lượng vô biên. Thích-ca Mâu-ni Phật, chúng ta đọc được trong kinh điển, tiếp nhận người khác cúng dường một bát cơm, ngài nhìn thấy một chú chó rất đói, ngài chia một nửa cơm cho chú chó này, công đức là như nhau. Đây là nói rõ tâm chân thành, chú chó cũng có Phật tánh, nó cũng là Phật vị lai, tôi cúng dường Thích-ca Mâu-ni Phật và cúng dường chú chó là cùng một tâm, là tâm chân thành. Trong mắt nhìn thấy Thích-ca Mâu-ni Phật là Phật, chó cũng là Phật, vậy thì nhanh, vậy thì thành tựu nhanh. Tu học Mật tông đổi qua tu pháp môn khác sẽ đọa địa ngục, tu học Mật tông nếu bạn đổi qua tu pháp luân công, đương nhiên bạn sẽ đọa địa ngục, đây là tà giáo! Cho nên lời nói này cũng không nhất định, phải xem bạn học cái gì. Nếu tôi đổi qua tin Thiên Chúa giáo, Thiên Chúa giáo sẽ sanh cõi trời, nơi đến không giống nhau. Nếu họ đổi qua học tà giáo, vậy thì sẽ đọa địa ngục, không phải là tà giáo thì sẽ không đọa.

Tám tông phái trong Phật pháp, bạn đổi tới đổi lui đều sẽ không đọa, tại sao vậy? Đều là Thích-ca Mâu-ni Phật truyền lại. Mật không phù hợp với tôi, tôi học nó có khó khăn, tôi đổi qua học [pháp môn] khác, được, đều là một vị thầy dạy. Vị thầy

của chúng ta mở tám vạn bốn ngàn pháp môn, tại sao mở nhiều như vậy? Bạn phù hợp với pháp môn nào thì bạn học pháp môn đó, dễ dàng thành tựu, là đạo lý như vậy, phải hiểu được! Cho dù học tôn giáo khác, chúng tôi cũng cho rằng giáo chủ sáng lập các tôn giáo khác cũng đều là hóa thân của Phật, cho nên vẫn là Phật, họ là chánh pháp. Họ sẽ không dạy bạn làm chuyện xấu, ít nhất bạn sẽ không đọa ba đường ác, giữ được thân người, thiện pháp nhân thiên, đây là căn tánh mỗi người không giống nhau. Cho nên câu nói sẽ đọa địa ngục tương đối nghiêm trọng, đó tức là họ đi đường tà, đi sai đường mới đọa địa ngục.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, người hỏi nói Phật pháp Tiểu thừa luận sự không luận tâm, liệu có phải là khởi niệm ác thì không có tội lỗi chăng? Điều này có mâu thuẫn với câu khởi tâm động niệm sẽ có nhân quả báo ứng không?

Đáp: Không mâu thuẫn, Tiểu thừa luận sự không luận tâm, ví dụ nói giới sát, bạn rất hận người này, trong lòng rất muốn giết họ, nhưng bạn không động thủ thì không coi là phạm giới. Đây là trong Tiểu thừa không coi là phạm giới, Tiểu thừa là bạn giết họ mới được coi là phạm giới. Trong Đại thừa giáo thì không được, Đại thừa giáo luận tâm không luận sự, bạn động ý niệm này thì bạn đã phạm giới sát, bạn đã phá giới, cho nên giới Đại thừa rất khó trì. Trong giới Đại thừa, bạn không cố ý giết họ, ngộ sát thì không có tội, có lỗi nhưng không có tội. Tại sao vậy? Bạn không có ý niệm, bạn làm sai rồi, đã hiểu lầm, cho nên đều phải phân biệt những điều này, thông tình đạt lý. Nhưng trong Nhất thừa giáo, khởi tâm động niệm, đích thực sẽ lưu lại hình bóng trong a-lại-da thức, chúng ta nói là lưu lại ấn tượng trong lương tâm của bạn. Ấn tượng này chính là hạt giống, trong lục đạo luân hồi nếu nó gặp được duyên thì sẽ khởi tác dụng. Đây là nói với bạn về mặt lý, trên thực tế cũng là như vậy, cho nên không thể không coi trọng.

Cho nên đời người trên thế gian này, chuyện quan trọng nhất chính là phải biết nâng cao linh tánh của chính mình trong đời này, nâng càng cao càng tốt. Nếu bạn tu Tịnh độ, bạn niệm Phật muốn sanh Tây phương Tịnh độ thân cận A-di-đà Phật thì làm sao có thể có niệm ác được? Thế giới Tây Phương là nơi “những người thượng thiện cùng tụ hội một chỗ”, những người đó đều là người thượng thiện, tâm tôi bất thiện, tới nơi đó cũng không có mặt mũi gặp người khác, sao mà không thẹn cho được? Cho nên nhất định phải cố gắng làm được thượng thiện ở thế gian này. Thượng thiện là trong tâm không có một niệm ác nào, đối với người, đối với việc, đối với vật đều từ bi, toàn tâm toàn lực chăm sóc người khác, giúp đỡ người khác. Bản thân

mình ở thế gian này thực sự làm được không tranh với người, không cầu nơi đời, bản thân mình có chút phước báo nào đều chia sẻ với hết thầy chúng sanh, như vậy là được.

Hỏi: Tiếp theo câu hỏi thứ năm, người hỏi nói bản thân con chưa thọ giới Bồ-tát, nhưng gần đây có giảng phẩm thứ sáu của kinh Vô Lượng Thọ tại một đạo tràng mới xây ở Hà Bắc thì liệu có tội lỗi không?

Đáp: Không có tội lỗi, giảng kinh khuyên người khác đều là chuyện tốt, có câu “hễ thoảng qua tai, mãi thành hạt giống đạo”, đây là chuyện tốt, chỉ cần bạn đừng giảng kinh sai thì không có tội lỗi, nếu bạn giảng kinh sai, bạn dạy sai người khác thì có tội lỗi. Cho nên mới học giảng kinh, trước đây thầy giáo dạy chúng tôi một nguyên tắc, chúng ta không biết lý giải của bản thân đối với kinh giáo đủ thấu triệt chưa, đúng đắn chưa, bản thân không biết. Cho nên những gì bản thân nghĩ thì đừng nói ra, tại sao vậy? Giảng sai thì bạn phải chịu trách nhiệm, vậy thì phải làm sao? Giảng chú giải của người xưa, chú giải không có giảng sai; chú giải sai thì người chú giải chịu trách nhiệm, tôi không chịu trách nhiệm, phương pháp này hay. Cho nên tìm chú giải của người khác, lúc chọn chú giải phải chọn những vị đại đức chân thật có tu có học, tìm những sách của họ. Cho nên lúc chúng tôi học giảng kinh, thầy Lý chỉ định mấy người như pháp sư Viên Anh, pháp sư Đàm Hư, pháp sư Đế Nhân, pháp sư Hưng Từ, trong hàng cư sĩ thì như cư sĩ Giang Vị Nông, cư sĩ Chu Chi Am, đích thực đều là những vị đại đức chân chánh tại gia, xuất gia đầu những năm Dân Quốc, chúng tôi dựa theo những chú giải của họ. Cho nên lên bục là giảng chú giải, lúc mới học là như vậy. Đến khi bản thân thực sự có thể hội, có lĩnh ngộ đối với kinh giáo thì bạn mới có thể nói, khi bản thân chưa có ngộ nhập thì giảng chú giải sẽ không có sai lầm.

Hỏi: Câu hỏi thứ sáu, người hỏi nói vợ và mẹ con vẫn luôn không hòa thuận với nhau, vợ con không thích mẹ con, xin hỏi nên làm thế nào để cô ấy hiểu thuận mẹ chồng?

Đáp: Phương pháp có hiệu quả nhất là bạn đưa cô ấy tới Thang Trì - Lu Giang ở lại một hai tuần thì cô ấy sẽ hiểu thuận. Dạy học Đệ Tử Quy ở trấn Thang Trì, mấy hôm trước cô Dương đã gửi báo cáo cho tôi, thị trấn nhỏ này có 12 thôn trang. Trước đây tôi nhớ nhầm, tôi thường nói có 16, không phải vậy, 12 thôn trang, cư dân tổng cộng có 48.000 người. Trải qua bốn tháng dạy học, giáo viên của chúng tôi xuống từng thôn đi dạy, tới từng nhà đi dạy. Phong khí trước đây ở nơi này, vợ chồng bất

hòa, mẹ chồng nàng dâu bất hòa, trẻ nhỏ không biết hiếu thuận cha mẹ, hàng xóm cãi nhau là chuyện bình thường, trộm cắp rất nhiều, có rất nhiều vụ án xung đột của người dân. Hiện tại sau bốn tháng chúng tôi dạy học, cô Dương nói những chuyện này không còn nữa. Hiện tại chuyện vợ chồng đánh nhau không còn nữa, cãi nhau đều không còn nữa, mẹ chồng nàng dâu đều chung sống rất tốt, trẻ nhỏ đều có thể hiếu thuận cha mẹ, hàng xóm cũng không cãi nhau, cũng không có tranh chấp, người với người gặp mặt đều biết lễ kính, đều tôn trọng lẫn nhau.

Đường phố trước đây rất loạn, rác rất nhiều, hiện tại ngoài đường rất sạch sẽ. Giáo viên của chúng tôi thường xếp hàng cùng nhau ra đường nhặt rác, đây là dùng cảm hóa, để sau khi người địa phương nhìn thấy thì cảm thấy ngại, không vứt rác lung tung nữa. Cho nên rất có hiệu quả, rất nhiều người tới nơi đó nhìn thấy đều cảm động. Để vợ của bạn và mẹ của bạn nghe nhiều Đệ Tử Quy, xem thay đổi của những cư dân ở Thang Trì sau khi học tập Đệ Tử Quy, họ sẽ bị cảm động. Dạy học trên lớp, còn phải có biểu diễn tại chỗ, cư dân ở trấn Thang Trì và giáo viên cùng nhau biểu diễn ở đó, cho nên thu được hiệu quả rất lớn.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, người hỏi nói, khi đi du lịch gặp được đồng tu thỉnh giáo sư phụ, “Nhất Thiết Như Lai Tâm Bí Mật Toàn Thân Xả-lợi Bảo Khiếp Ấn Đà La Ni”, là ý nghĩa gì ạ?

Đáp: Đây hình như là trong Mật tông, là tên gọi của một bộ kinh, là một pháp môn tu hành của họ. Chuyện này nếu bạn muốn hiểu rõ thì bạn thỉnh thượng sư Mật tông giải thích cho bạn, như vậy là được. Hoặc là tra Đại tạng kinh, hình như là tên một bộ kinh.

Hỏi: Câu hỏi cuối cùng, xin hỏi: Sư phụ nói đạo tràng không như pháp thì giao nó cho A-di-đà Phật, không cần để ý đến, nên giao cho A-di-đà Phật thế nào? Liệu có phải là công việc mà bản thân phụ trách đều không cần quản nữa?

Đáp: Giao cho A-di-đà Phật là cầu Phật gia trì, bản thân mình đối với đạo tràng, đối với công việc trong đạo tràng phải có sự kiên nhẫn rất lớn, một lòng hộ trì chánh pháp. Tại sao đạo tràng lại xảy ra vấn đề? Đương nhiên tốt nhất không nên lập đạo tràng, lập đạo tràng không phải là chuyện dễ, vô cùng khó khăn. Bạn xem một gia đình hiện nay, người trong gia đình không nhiều, vợ chồng bất hòa, cha con bất hòa, anh em bất hòa, gây ra nhiều phiền não như vậy. Người trong đạo tràng nhiều hơn trong gia đình, các phương diện xảy ra thì ai hòa thuận với ai được? Cho nên đây là một chuyện vô cùng khó khăn, đặc biệt là xã hội hiện nay. Bạn phải làm thế

nào mới có thể hòa giải được? Ngoài Đệ Tử Quy ra không có cách thứ hai, dẫn đầu học tập Đệ Tử Quy. Cho nên Phật giáo hiện tại của chúng ta nhiều năm như vậy, xuất gia không làm được Sa-di Luật Nghi, tại gia không làm được Thập Thiện Nghiệp, vậy thì không còn Phật pháp nữa. Tại gia học Phật, điều kiện căn bản chính là Thập Thiện Nghiệp Đạo, không làm được Thập Thiện Nghiệp Đạo thì bạn không phải là đệ tử Phật. Không làm được Sa-di Luật Nghi thì bạn không phải là đệ tử xuất gia; không phải là đệ tử xuất gia, giả mạo đệ tử xuất gia thì có tội lỗi. Tội lỗi này không nhỏ, phá hoại hình tượng Phật giáo, kết tội chính là địa ngục A-tỳ. Đệ tử Phật tại gia, bạn thọ tam quy ngũ giới, bạn không làm được Thập Thiện Nghiệp thì đó cũng là giả, không phải là thật. Cho nên hiện tại Phật giáo suy tàn như vậy, nguyên nhân là ở chỗ này.

Tại sao trước đây trong cửa Phật, mấy ngàn người ở cùng nhau đều không có chuyện gì? Vì vô cùng có quy tắc, chúng ta thấy trong các ghi chép lịch sử, Chu Hy đi tham quan một ngôi chùa, đúng lúc đang ăn cơm (vào lúc quá đường), hơn 1.000 người, ông đi tới bên ngoài trai đường mà không biết bên trong có người, kết quả nhìn thấy vô cùng kinh ngạc, ông nói lễ nghi ba đời Nho gia, không ngờ tới lại ở trong cửa Phật. Hơn 1.000 người ăn cơm không có tiếng động, tại sao vậy? Có quy tắc! Hiện tại vì sao lại biến thành thế này? Chúng ta không còn cách nào mới phải cấm rẽ, những kinh luận này quá cao, mọi người nghe được rất hoan hỷ, bắt đầu làm từ đâu? Bắt đầu làm từ căn bản, căn bản chính là Thập Thiện Nghiệp Đạo.

Tại sao không làm được Thập Thiện Nghiệp Đạo? Đó là do từ nhỏ chúng ta bỏ bê giáo dục luân lý đạo đức, cho nên mới không làm được Thập Thiện Nghiệp Đạo, vì vậy bắt buộc đi tìm tới gốc rễ của nhà Nho là Đệ Tử Quy. Các bạn phải biết được, tam giáo đều có gốc rễ, gốc rễ của Nho giáo là Đệ Tử Quy, giảng đạo lý làm người, hiếu thân tôn sư; gốc rễ của Đạo giáo là Cảm Ứng Thiên, Thái Thượng Cảm Ứng Thiên là gốc rễ của Đạo giáo; gốc rễ của Phật giáo là Thập Thiện Nghiệp Đạo. Hôm nay chúng ta phải học tập, rất nghiêm túc thực hành ba thứ này thì chúng ta sẽ có gốc rễ. Sau đó cho dù là bạn học Nho, học Phật, học Đạo thì bạn đều có thành tựu, nếu bạn không có gốc rễ thì làm sao được? Bạn không có gốc rễ, niệm Phật đều không thể vãng sanh, phải hiểu điều này. Bạn hãy tỉ mỉ quan sát người niệm Phật vãng sanh xem, tướng lành rất tốt, tỉ mỉ nghe ngóng, trong cuộc sống thường ngày họ thực sự làm được từng câu từng điều trong Đệ Tử Quy; mặc dù họ chưa học nhưng

họ làm được, thực sự là người thiện. Không thể không hiểu, không thể không biết điều này.

Cách làm của chúng ta, nếu thể lực của bản thân suy yếu, hoặc là lao lực quá độ, chúng ta cầu Phật Bồ-tát, cầu Phật Bồ-tát đưa người tới quán đạo tràng này, đây gọi là giao cho A-di-đà Phật. Thành khẩn cầu, A-di-đà Phật sẽ đưa người tới quán lý đạo tràng của các bạn. Cho nên nếu bản thân bạn không tu từ gốc rễ thì sẽ không có cảm ứng, đó không phải là A-di-đà Phật phái người tới, là tà môn ngoại đạo phái người tới, hủy hoại đạo tràng này của bạn, đó thực sự gọi là tạo tội nghiệp. Bản thân dẫn đầu cắm ba gốc rễ này, Nho gia là giáo dục luân lý đạo đức, Đạo giáo là giáo dục nhân quả, trong Thái Thượng Cảm Ứng Thiên giảng nhân quả rất nhiều, giáo dục nhân quả, nhà Phật là giáo dục trí tuệ. Bạn có thể bắt đầu làm từ chỗ này, luân lý đạo đức, nhân quả, trí tuệ thì sao bạn lại không thành tựu được? Sao bạn lại không thể cảm động Phật Bồ-tát được? Có thể cảm động Phật Bồ-tát thì bạn có thể cảm động tất cả đại chúng, khiến mọi người đều rất vui vẻ học tập theo bạn.

Cho nên quản lý một đạo tràng, phải thường phản tỉnh, sửa đổi thói xấu của chính mình, mọi lúc phải luôn làm tấm gương tốt nhất cho đại chúng. Đại chúng có lỗi lầm, không được trách cứ họ, trách cứ chính mình, tại sao lại trách cứ chính mình? Tôi chưa dạy tốt, tôi chưa dẫn dắt tốt, tội lỗi là tôi, không phải là họ, đối phương sẽ bị cảm động. Nếu bạn trách họ không tốt, ngược lại họ sẽ chỉ trích thói xấu của bạn, họ không phục. Bạn có thể thường học tập theo thánh hiền xưa, trong lịch sử chúng ta nhìn thấy vua Thang, bạn xem ông đối xử với những tù nhân phạm tội như thế nào. Khi ông nhìn thấy, “họ không có lỗi lầm, ta có lỗi lầm, ta làm quốc quân chưa dạy dỗ tốt họ, tội lỗi của tất cả mọi người, đều do ở bản thân ta”. Đây là người lãnh đạo thực sự chịu trách nhiệm. Vua Thang có một lần đi ngoài đường nhìn thấy hai phạm nhân, ông liền dừng xe lại hỏi họ, tại sao hai người lại phạm pháp? Đã phạm tội gì? Hai người này nói họ phạm tội trộm cắp. Tại sao lại trộm cắp? Năm mất mùa, cả nhà không còn gì ăn, ăn trộm chút lương thực của nhà người khác. Vua Thang gọi những binh lính này lại, ông nói họ không có tội, ta có tội, các người bắt ta lại, để ta đi ngồi tù, thả họ ra đi. Những binh lính này cảm thấy rất kỳ lạ, sao có thể bắt vua được? Ngài là vua mà. Vua Thang nói, thu hoạch không tốt, có lũ lụt, hạn hán là do ta không có đức hạnh, để mọi người phải chịu tai họa này, đây là tội lỗi của ta, không phải do họ, họ đều là người tốt. Trách cứ chính mình, không trách cứ người khác. Sau khi

nói xong lời này thì trời lập tức mưa, cảm ứng không thể nghĩ bàn. Cho nên tất cả đều dồn đây cho người khác thì đó là tội lỗi lớn nhất, phải hiểu đạo lý này.

Bạn nói trong một gia đình, bạn là người làm chủ gia đình, nếu bạn có thể học tập theo thánh hiền xưa, dùng đức hạnh của chính mình để cảm hóa người nhà bạn, vua Thuấn chính là thành công như vậy. Cha của ông, mẹ ruột của ông qua đời sớm, mẹ kế đối xử với ông vô cùng không tốt, cha lại nghe lời mẹ kế, cả nhà muốn đưa ông vào chỗ chết. Nhưng vua Thuấn vô cùng hiếu thuận, hàng xóm không chịu được, phê bình cha mẹ ông, ông nói với hàng xóm: cha mẹ con không có lỗi, mọi người phê bình là sai rồi, chuyện trong nhà con mọi người không cần bận tâm. Ba năm ông đã cảm hóa được người trong nhà, đó thực sự là khó tận cùng. Cho nên người nhà ông bị cảm hóa, thôn của ông đều bị cảm hóa, không ai không biết sự ngoan hiền hiếu thảo của ông, người trẻ tuổi đều học theo ông. Chuyện này truyền đến tai vua Nghiêu, vua Nghiêu nói trên đời có người tốt như vậy, vua Nghiêu rất để ý, gả hai người con gái cho ông. Vua Nghiêu có chín người con trai, hai người con gái, chín người con trai làm bạn với ông, quan sát ông xem có phải là thật vậy không, quả nhiên là thật, tới sau cùng nhường ngôi vị lại cho ông. Vì vậy, chẳng ngoài điều gì khác, đó là đức hạnh, nhị thập tứ hiếu của Trung Quốc, người đầu tiên là vua Thuấn, hiếu cảm động trời.

Trong Đệ Tử Quy chính là hiếu đễ, cho nên nhất định phải thực hành từ chỗ này. Phải thực sự làm người tốt, mọi nơi phải dùng cảm hóa, không được chỉ trích, bản thân chúng ta làm không tốt, không được trách người khác, vậy thì bạn sẽ thành công. Bạn làm tốt đạo tràng này rồi, đạo tràng như pháp là đạo tràng lục hòa kính, nếu đạo tràng lục hòa kính có thể xuất hiện trên thế gian này, thế gian này của chúng ta sẽ không còn tai họa nữa; chỉ cần có một đạo tràng xuất hiện thì tai họa không còn nữa. Tại sao vậy? Chư Phật hộ niệm, long thiên thiện thần bảo hộ. Đời này của tôi học Phật 55 năm, chưa từng gặp qua một đạo tràng nào hòa hợp, đạo tràng có hai người còn cãi nhau, còn tranh đấu. Không tìm được đạo tràng nào, cho nên thực sự rất đau lòng. Đây là nguyên nhân gì? Nói tóm lại là do lỗi không đọc kinh, lỗi không thể y giáo phụng hành, mỗi người đều y giáo phụng hành thì sẽ không có chuyện gì. Họ không tùy thuận theo kinh giáo, họ tùy thuận theo phiền não tập khí của chính mình, vậy thì không thể sống chung; nếu tùy thuận theo lời dạy bảo của kinh điển, buông bỏ thành kiến của chính mình thì tăng đoàn lục hòa kính sẽ xuất hiện. Mỗi

người đều không muốn từ bỏ thành kiến của chính mình, đều cho rằng bản thân mình là đúng, người khác là sai, quan niệm này đã phá hoại lục hòa kính rồi.

Hôm nay đã đến thời gian, vừa hay câu hỏi của chúng ta cũng giải đáp xong.